

MP-69 ry
PL 14
00271 Helsinki

Motoristi

MOOTTORIPYÖRÄKERHO 69 RY
N:o 4 ELOKUU 1990

Moottoripyöräkerho 69 ry:n vuosikokous

pidetään sunnuntaina 16.09.1990 klo 12.00.

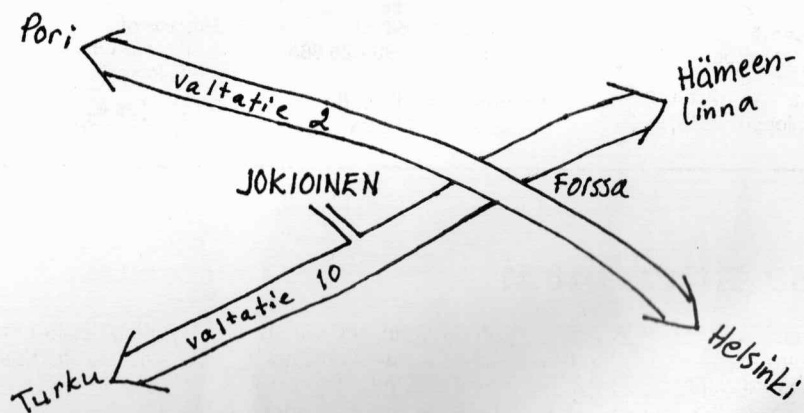
Paikka:

Jokioinen, kunnanviraston valtuustosali.

Kokouksen alussa kahvitarjoilu ja kunnanjohtajan puheenvuoro.

Tervetuloa!

Lisätiedot: 916-83803/Keijo Lumme

69 Motoristi
MOOTTORIPYÖRÄKERHO 69 RY

N:o 4 Elokuu 1990, 21. vuosikerta
Ilmestyy: helmi-, huhti-, kesä-, elo-,
loka- ja joulukuussa
Julkaisija. MOOTTORIPYÖRÄKERHO 69 r.y.
Jaetaan ilmaiseksi kaikille Moottoripyöräkerho 69 r.y:n jäsenille.

MOOTTORIPYÖRÄKERHO 69 r.y Hallitus ja toimihenkilöt

Puheenjohtaja

Veli-Matti Kaipainen
Jalavatie 5 A 6
00270 HELSINKI
puh. k. 90-412 492
iltaisin klo 21 jälkeen

Varajäsenet

Antti Räisänen (NMR)
Wallininkuja 6 B 36
00530 HELSINKI
puh. k. 90-710 654
t. 90-378 144

Kerhotavaramyynti

Hannu Impola
Vanha-Sepän tie 11 as. 5
03100 NUMMELA
puh. k. 90-222 4357
t. 90-567 3989

Varapuheenjohtaja

Timo Kaunisaho (vt. EAK)
Jutinkatu 16 A 8
29200 Harjavalta
puh. k. 939-743 124

Päätoimittaja

Pertti Luoma
Äijänahteentie 17
33420 TAMPERE
puh. k. 931-445 717
t. 931-591 218

Kassanhoitaja

Taina Piispa
Suunnistajankuja 6 D 59
01280 VANTAA
puh. k. 90-392 2677
iltaisin

Jussi Vanha-Aho

KP 3
63400 ALAVUS AS
puh. k. 965-202 81
t. 965-201 30

Toimitussihteeri

Heli Utriainen
Haikantie 17 B
33950 PIRKKALA
puh. k. 931-680 960

Sihteeri (jäsenasiat)

Minna Ilvonen
Wiikintie 8 B 20
02400 KIRKKONUMMI
puh. k. 90-296 3232
t. 90-299 2489

Toni Korppi (vt. vpi)

Ylioppilaankatu 7 A 3
33720 TAMPERE
puh. k. 931-174 810

Toimittaja

Eero Mikkola
Siitama
35300 ORIVESI
puh. k. 935-453 68
iltaisin

Kerhoisäntä

Antti Korteso
35530 LYLÄ
puh. t. 931-162 308
viikonloppu 935-826 33

Varastonhoitaja

Christine Vihervuori
Yllästunturintie 3 i 83
00970 HELSINKI
puh. k. 90-326 865

Kerhon postisiirtotili

numero 1427 226

Piirrokset

Pekka Kukkonen
Tikkakoski

 TAMPEREEN
KESKUSPAINO OY 1990

Kesä sitten meni

Lomat alkavat olla jo kaikilla pidettynä tai ainakin suurin osa niistä. Kilometrejä on taivallettu ja Kontiossa käyty taas kerran. Tämänvuotinen Kontio oli ihanteellinen niin paikan kuin säänkin suhteen. Oli kaunista ja jylhää ja satoi tietenkin vettä lähtiessä.

Vuosikokous lähenee ja henkilövalinnat antavat odottaa itseään. Saapukaamme siis runsaslukuisena yhteisönä Jokioisiin ja valitkaamme uusia/vanhoja "partoja" viemään kerhoamme eteenpäin uudella vuosikymmenellä.

Pertsu

Varjoon

Uutisvälineet täyttäneet auringonpimennys meni osaltani unten mailla. Koska sen sunnuntaiamun ilma oli kirkas, vaikka heinäkuun sää oli muuten kuin pikkulapsi - milloinkaan ei arvaa itkekö vai nauraako se seuraavaksi-, olin hyvistä yöunista huolimatta hieman pettynyt itseeni. Tällainen varjohan osuu keskimäärin kerran suomalaisen elämään.

Onneksi sää suosi myös Kontiorallin lauantaipäivää ja saimme nauttia Kiilopään uljaistamaisemista. Hämeenlinnalaisten säätilaus osui nappiin. Paluumatkalla saikin sitten liottaa sadeasua päältä vedessä ja sisältä hiessä. Sateenvarjo oli tosi tarpeeseen.

Tuli tuossa menneenä keväänä kohdalleni täyttää pyöreitä vuosikymmeniä. Vaikka sen päivän jälkeen en ole itsessäni mitään erityistä huomannut eikä se untani häitää, ajatukset kuitenkin pyörivät silloin tällöin asian ympärillä.

Kun olet peruskoulun lopun ja eläkeiän puolivälissä ja — ainakin minun elämäntavoillani — ohittanut koko elämän puolivälin, väkisinkin tulee mieleen, mitä olet saanut aikaiseksi.

Olenko touhunnut oikeiden asioiden parissa?

Tulokset näistä?

Olenko ottanut kanssaeläjiäni tarpeeksi huomioon?

Entä itseni?

Olisiko suuntaa muutettava, kun se vielä on mahdollista?

Työelämä vaatii meiltä itse kultakin yhä enemmän ja enemmän. Vaikka puhutaan vapaa-ajan lisääntymisestä, olen huomannut sen merkitsevän vain, että osa töistä siirtyy väkisinkin kotiin. Jotta pysyisi nuorempien tahdissa, ei ole varaa jäädä varjoon lekottelemaan.

Lähtiessäni neljä vuotta sitten mukaan 69:n hallitukseen en arvannut, kuinka täydellisesti kerho ja harrastus yleensä nappavat mukaan. Päällimmäinen kuva, joka ajasta on jäänyt, ovat ne lukuisat ystävät, jotka olen saanut. Olisikohan mikään muu harrastus heitä antanut?

Mutta missä ovat viiden, kymmenen vuoden takaiset ystävät? Vaikka osan kanssa olen ollut tiiviimmin tai löyhemmin yhteydessä, osa on kadonnut kokonaan. Monia heistä olen kaivannut. He ovat jääneet toiseksi harrastukselle.

Kerhon toimihenkilöt ovat saaneet paistatella viime aikojen kehityksen antamassa päivänpaisteessa. Joskus se tosin on ollut liiankin kuumaa. Tuoremmat kumppaninovat hyvin kestäneet myös tulisetkin hetket. Omat konservatiivin luuni kaipaavat kuitenkin varjoon nauttimaan laiskasta hetkestä ystävien seurassa.

Kiitokset Teille kaikille joiden ansiosta olen saanut elää elämäni parasta aikaa.

Veli-Matti

Moottoripyöräkerho 69 ry:n sääntömääräinen vuosikokous

16.09.1990 klo 12.00

Jokioisten kunnanviraston valtuustosalilla

Esityslista

1. Kokouksen avaus
2. Kokouksen järjestäytyminen, puheenjohtajan vaali, pöytäkirjanpitäjän vaali, pöytäkirjantarkastajien vaali, ääntenlaskijoiden vaali
3. Kokouksen päätösvaltaisuuden toteaminen
4. Kokouksen työjärjestyksen hyväksyminen
5. Esitetään toimintakertomus 1989-90
6. Esitetään tilit ja tilintarkastajien lausunto sekä päätetään tilien hyväksymisestä ja vastuuvapauden myöntämisestä tilivelvollisille
7. Toimintasuunnitelma ja talousarvio 1990—91
8. Päätetään jäsenmaksun suuruudesta
9. Hallituksen varsinaisten ja varajäsenten vaali
10. Tilintarkastajien ja heidän varamiestensä vaali
11. Päätetään jäsenmaksunsa maksamatta jättäneiden kerhosta erottamisesta
12. Päätetään hallituksen sääntömuutosehdotuksesta kerhon sääntöjen § 5 koskien sihteerin ja toimittajan tehtävämäärityksiä ja aluetoimintaa
13. Muut mahdollisesti esilletulevat asiat
14. Ilmoitusasiat
15. Kokouksen päättäminen

Moottoripyöräkerho 69 ry:n hallitus

SIHTEERI TIEDOTTA

Tiedätkö, mistä tiedät jäsennumerosi?

Vanhat jäsenet tietävät sen lukemalla jäsenkorttiaan. Omassani on kohta, jossa lukee näin:

1990
000 000 002817
ILVONEN MINNA
ja siitä selviää, että jäsennumeroni on 2817.

Tänä vuonna liittyneet tietävät sen ainoastaan lukemalla Motoristi-lehden osoite-tarraa. Omassani lukee näin:

406 000 000 002817
ILVONEN MINNA
WIIKINTIE 8 B 20
02400 KIRKKONUMMI
ja siitäkin selviää, että jäsennumeroni on 2817.

Asioimistonumeromme Tapiolassa on 29E-380869

Käytä sitä Tapiolassa asioidessasi (koskee kaikkia vakuutuksia)

Yhteyshenkilömme Tapiolassa ovat Marina Nordström, puh. 90-296 1377 ja Martti Uotila, puh. 912-223 88. Kerhon yhteyshenkilönä toimii Minna Ilvonen.

Moottoripyörien liikennevakuutus Tapiolassa:

3 % pysyvyysalennus vuoden jälkeen Tapiolassa.

Moottoripyörien kaskovakuutus MP69:N JÄSENILLE Tapiolassa:

Bonuksellinen kaskovakuutus 1500 markan omavastuulla. Vakuutus on voimassa asiakkaan haluaman ajan ja sisältää 50 %:n uusarvon lunastusehdon.

Palo- ja varkausvakuutus 500 markan omavastuulla jää voimaan silloin, kun kasko ei ole voimassa.

Omavastuuta ei peritä, jos varkausvahingoissa varashälytyn on aktivoituna.

Tiedätkö, mistä tiedän osoitteesi muuttuneen?

En sitten niin mistään. Paitsi jos ilmoitat sen minulle. Palautuspalvelu tietysti toimii myös mutta voi viedä kaksikin kuukautta ennenkuin saat lehtesi eikä posti aina edes tiedä tai ilmoita uutta osoitettasi.

Tiedätkö, mistä tiedän vuosikokouksen jälkeen poistettavat jäsenet?

Tietysti vuosikokouksen päätöksestä poistaa jäsenmaksunsa maksamatta jättäneet jäsenet.

Tiedätkö, miksi monet eivät tiedä mitään?

Siksi, koska he luulevat tietävänsä kaiken ajattelematta mitään.

PIITEN-PÄLLI

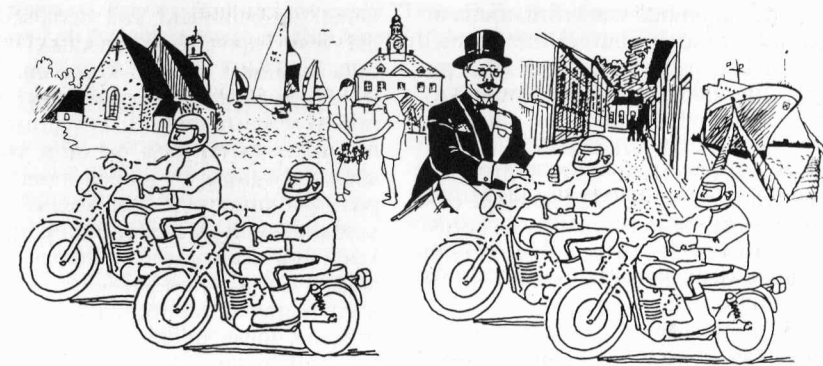
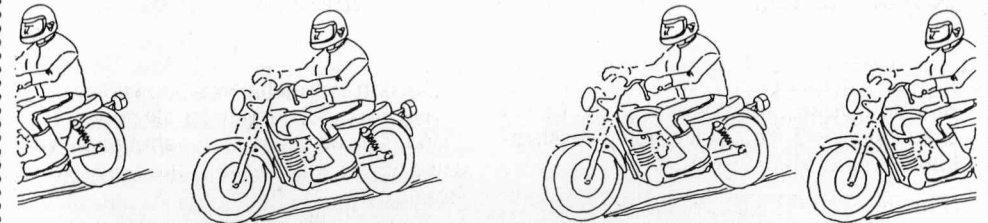
JASYYSPARAATI RAUMALLA 31.8-2.9.-90

POROHOLMAN
LEIRINTÄALUEELLA.
MÖKKI JA RETKEILYMAJA
TILAUKSET p.938-224666

JÄRJESTÄVÄ KERHO:
YHTEYSHENKILÖ:
OSOITE:
OSALLISTUMISMAKSU:
MAKSUUN SISÄLTYY:
OHJELMA:
MUUTA HUOMIOITAVAA:

RAUMAN MOTO-PORUKKA RY
KALEVI MÄKELÄ p.938-250810
KARPALOPOLKU 5 A 8 26660 RAUMA
80:- MARKKAA
TELTTAPAIKKA, SAUNA, RUOKAILU, TARRA, OHJ.
PARAATI, KILPAILUJA JA MUUTA MUKAVAA
PARAATI LÄHTEE LAUANTAINA KLO 13.00

Hämeenlinnalaisia avajaispäivänä ralliintulevien palveluksessa Kontrollissa Sodankylässä

24:s Kontioralli

Kiilopään eräkeskuksessa UKK-kansallisuuden reunassa

Järjestäjinä kokeneet hämeenlinnalaiset, päällikkönä Kari ”Syrkky” Syrjänen. Kontrolli Sodankylässä 120 km:n päässä ralli-paikalta. Palvelut riittivät yli 1900:lle osanottajalle. Saunojen ”vetävyys” Kontiohistorian paras, lämmintä vettä riitti, mutta uimamahdollisuutta ei ollut. (Viite Suomen Ladulle: tehkääpä kunnon uima-allas puroon tai maisemaystävällinen lammikko). Ulkoilu-kuntoilumahdollisuus tuuliselle Kiilopäälle ja polkuverkostolla. Ennenkematonta Lapin Kontioissa: hyttysiä ja mäkäreitä vain nimeksi. Säidenhaltija osin epäystävällinen: ”Esteri” valeli osan porukkaa tulomatalla. Porojen viihtyvyys teillä melkoinen liikennetähti, kolareihin ja vähällä-piti -tilanteisiin saakka.

Tässä kai tuli kerrottua suurrrallin puitteet toimittajan näkemänä ja kokemana: Jokai-

sella osanottajalla on omat kokemuksensa ja versionsa. Ralli on tullut niin suureksi ja leirintäkenttä niin laajaksi, että kokonaisuuden näkemisellä ja rajaamisella on omat vaikeutensa. Ellei tule käveltyä alueen joka kolkkaan, moni tuttu kaveri jää tapaamatta. Ja suuressa olutillassa ravintolassa on sellainen desibelimäärä, että siellä seurustelu jää varsin vajavaiseksi kun kaikki koettavat tulla kuulluksi ääntään korottamalla. Yhteisten nuotiopaikkojen vähyys osaltaan rajoitti sellaista toverillista seurustelua johon monissa ralleissa on ollut mahdollisuus. Eipä ihme jos jälleen moni muisteli pienimuotoisempia ”korpikontioita” joissa kontaktikenttä on helpommin hallittavissa kuin suuressa massatapahtumassa. Mutta mitä teet Kontion kasvulle: vanhat konkarit saapuvat edelleen, monilla perhettä mukana, uusia tulokkaita on ja heistäkin tulee jokavuotisia kävijöitä. Kukapa voisi

heistä jotkut karsia pois, että päästäisiin pienempään rallitapahtumaan. Jäntevä kerhon taloudenkin hoito edellyttää tuloksellista rallia, jonka tuotto on sitä parempi, mitä isompi ”ylimääräinen” joukko on sen jälkeen kun rallin peruskulut on maksettu.

Tänä vuonna jälki-ilmoittautuneiden suuri määrä antoi aimo panoksen kerhon talouteen. Nämä puolet ovat selviö ainakin pitempään kerhomme jäseninä olleille, mutta tulkoot ne tässä kerrattua vähemmän mukana olleille.

Portilla Kiilopäällä. Pyörätuolikohtalon kokeneelle ”Teutori” Teuvo Kuposella mahdollisuus osallistua toimihenkilönä oli ilon aihe ja tämän jakoivat hänen kanssaan vanhat motoristikaverit.

Miksi tulemme Kontioon?

Rallikentällä kierrellessään toimittaja joutui lukuisiin pohdintatilanteisiin joissa vanhat Kontionkävijät kyselivät toisiltaan, mikä vuodesta vuoteen saa heidät osallistumaan. Monilla on takana 10-20 Kontiomatkaa, perhettä ja asuntomaksuhuolia, mutta Kontioralli onvuoden kohokohta jota odotetaan, johon valmistaudutaan, johon menetään ja jota muistellaan. ”Etsimmekö täällä

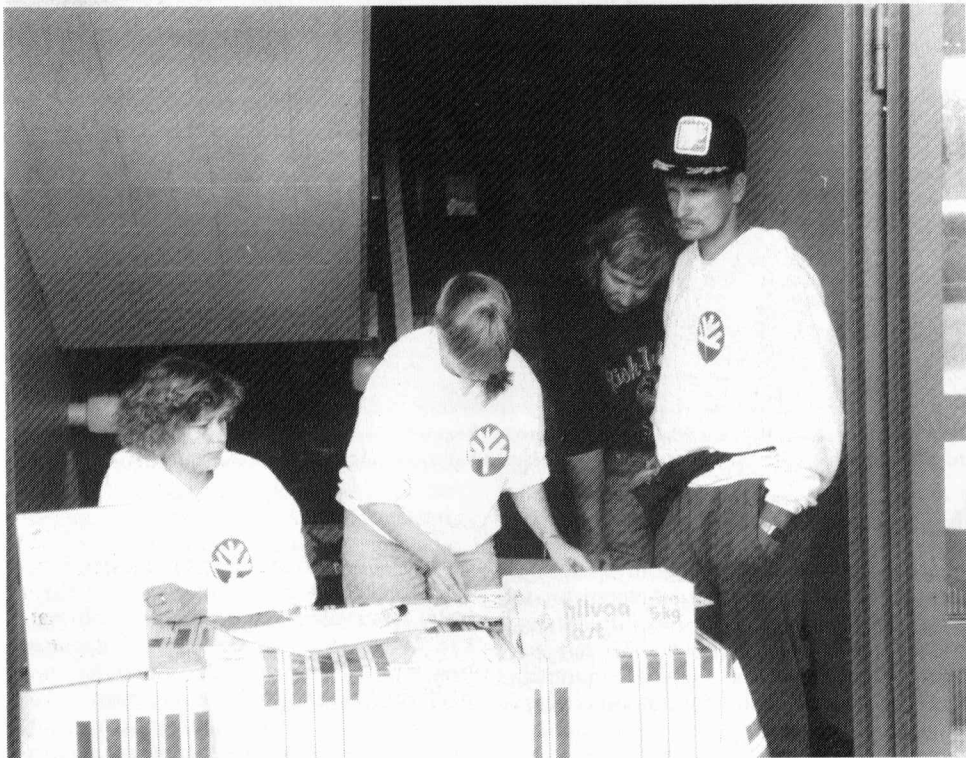
mennyttä nuoruttamme, ensimmäisten Kontiorallikokemusten hurmiota”, kyselivät jotkut. Ja kun useampien vaimotkin rallimatkan hyväksyvät, jopa järjestävät itselleen mahdollisuuden osallistua, onko Kontiomatka heillekin jonkinlainen nuoruuden ”kuherrusmatkan” uusinto? Tai ainakin useimmat kotiin jäävät vaimot miehen Kontiomatkan hyväksyvät, kokemuksesta tietävät

että miehen täytyy joskus irtautua ja toteuttaa unelmia. Ja näiden unelmien konkreettinen tausta on voimakas halutavata vanhoja tovereita, aateystäviä, rentoutua ja "leikkiä" heidän kanssaan irtautumista arkisen elämän roolikahleista. Useimmissa pohdiskeluissa päädyttiin siihen, että toveruudesta tässä on kysymys ja tulomatkan ajoelämys antaa sille kohtaamisen odotusta. Ilmeisesti raisuimmin matkaelämyksen ja toveruuskohtaamisen kokevat motorismin erikoisryhmät: veteraanipyöräilijät, chopperistit ja melkoinen osa harrikkakuskeista. He eivät ole enää nuoria miehiä, heillä on rohkeutta pukeutua erilaisesti ja rohkeasti tavanmukaisesta matkapyöräilijän asusta poiketen. Karskius on paljolti heille leikkimielisävyinen rooli, kenties hiukan samanlaista poikamista muiden ärsyttelyn halua kuin erikoisasuja käyttävillä nuorukaisilla. Näiden erikoisryhmien osuus Kontioralleissa on vuosi

vuodelta kasvanut. Jotkut ehkä tuntevat sen huolestuttavana ja ärsyttävänä, erilaisuuden korostamisena ja näyttämisenä, mutta ainakin toimittajan pitkäaikaisten kokemusten perusteella heidän enemmistönsä on tosiaitoja elinkautisia motoristeja jolle vaikeuden ovat jokamatkan haaste ja he ottavat ne rennosti ja toveriapua antaen. Tosin heissä voi löytää todella vaikeitakin yksilöitä, mutta tietyillä promillerajoilla heitä "puhkeaa" juppityylistenkin motoristienjoukosta. Kaikissa ralleissa nämä hankalat yksilöt kuitenkin ovat minimaalinen vähemmistö. Toverikuri usein taltuttaa heitä jo nousuvaiheessa.

Kontioralli on sitä enemmän valtakunnallinen motoristien suur tapahtuma mitä paremmin se kattaa koko motorismin kirjjon ja hyväksyy ja sopeuttaa erikoisryhmät, ja jossa aidosti pystytään olemaan veljet (ja sisaret) keskenään.

Siitaman Eero

Toimistolaisia palveluvalmiina

Lämmin tervetuloitovutus portilla

Ryhmätoveruutta Kerho 13 puiteissa. Esittelivät toimittajalle 1984 perustetun kerhon "sukupuun", jonka oksaksi sallitaan liittyä uuden jäsenen jos selviää 4 vuotta kestävästä tarkkailusta ja omaa chopper- ja harrikkamotoristin perusominaisuudet. Olivat ylpeitä myös kuvan pyörästä, paljon kokeneesta jonka runko matkalla katkesi, mutta hitsausapu löytyi tienvarressa olleelta metsätraktorimieheltä

Suomalais-norjalaista toveruutta. Ensikertalaiset Norjan pohjoisten saarien maanviljelijä Ky'rne A Carlsen ja nuori pirkanmaalainen Matti Vuori ovat kohdanneet ja juttua riitti. Ky'rnen mielestä suomalaisten ja norjalaisten motoristien välillä on jotakin, joka hankaloittaa enemmän yhteistoiminnan kehittymistä. Pitäisi puolin ja toisin olla enemmän kykyä "löytää toisensa" samaan tapaan kuin miehenikäinen Ky'rne ja nuorukainen Matti toisensa kohtasivat.

Ikätoveruutta, kolme ikäkautta

Kontiorallin -90

tulosaldoa ja palkitut

Tarkastettujen maksutositteiden mukaan Kontioralliin -90 osallistui 1440 henkeä. Maksun suorittaneita oli lisäksi 50 henkeä, mutta jostain syystä he jäivät saapumatta paikalle. Kontrollin kautta paikalle oli saapunut 15 ulkomaalaisia ystäväämme. Jakautuma maittain oli seuraava; italialaisia 3, saksalaisia 1, norjalaisia 9, ruotsalaisia 1 ja sveitsiläisiä 1.

Kontiorallin 1990 palkitut:

Nuorin osanottaja Elma Ekblad, ikä 5 kk 12 päivää, **vanhin osallistuja** vuonna 1926 syntynyt Erik Ahonen Tampereelta, **pitkämatalaisin nainen.** Tarja Ingraesus Kotkasta, **pitkämatalaisin miesmotoristi** Hannu Poutiainen Hangosta.

Moottoripyörien mukaiset Kontiokarhut:

Suzuki GS 125: lla matkasi Sari Kivelä Pohjasta, **vanhimmalla pyörällä** oli matkassa Esko Mäkinen ja tyypinä oli vm -60 oleva BMW R 60 ja **sivaripyörien pisimmän matkan** ajoi Pekka Voutilainen Espoosta.

Ulkomaalaisista moottoripyöräilijöistä palkittiin Kontiolla Giuliana Rubessa, joka taittoi 2797 km matkan **Italiasta** sekä **Sveitsiläinen** Karl Werlen.

Myös Tunturikeskus **Kiilopäälle** luovutettiin yksi Kontiokarhu muistoksi ja sen vastaanotti Kaija Kinnunen.

TFMK:n ja MP 69:n

yhteinen

SYYSILTA 7.-9.9.1990

Pertunmaan Pöylinniemiessä

Nuotioturinoita tuttujen ja tuntemattomien seurassa syysillan hämärässä.

AJO-OHJE:

Valtateiden 5 ja 59 risteyksestä, Lusista n. 31 km viitostietä Mikkeliin päin. Viitta vasemmalle

Pöylinniemi

Mikkelistä n. 52 km Heinolaan päin. Viitta oikealle

Pöylinniemi

Pöylinniemen tietä n. 1,5 km leirikeskus oikealla.

OSANOTTOMAKSU / henkilö

teltta	97,-/vrk + 10,-/lisävrk
2 hengen mökki	147,-/vrk + 50,-/lisävrk
4 hengen mökki	132,-/vrk + 35,-/lisävrk
rivitalo	142,-/vrk + 45,-/lisävrk
	saunomisesta eri maksu

Hintaan sisältyy yhden vrk:n yöpyjillä ruoka ja reilu aamiaisen. Kahden vrk:n yöpyjät saavat myös lauantai-aamun aamiaisen.

Mökkivaraukset mieluummin Tanskasen Pirkolle puh. työ 90- 1582 250, koti klo 21-24 90-7011 401 mutta jos ujostelet soittaa tytölle, voit yrittää myös Kaipaisen Veli-Mattia puh. 90- 412 492.

TOIVOMME NÄKEVÄMME JUURI SINUT ILTANUOTIOLLA

TERVETULOA

Veli-Matti Kaipainen
MP 69 ry

Pirkko Tanskanen
TFMK ry

KIRJOITANPA JUTUN MOTORISTIIN ...

Niin, että tekisi mieli kirjoittaa jotain kivaa, jotain tosi hauskaa, kunnon huumorilla höystettyä tarinaa, jotain sellaista, mikä tempaa lukijansa mukaan niin kuin itse tempaudun oikein hyvään kirjaan.

Mutta mistähän sitä sitten kirjoittaisi? Lomareissusta, omasta pyörästä, vuosien varrelta kertyneistä kohelluksista, moottoripyörien teknisestä maailmasta. Niin monet ovat kirjoittaneet nuo jutut useaan kertaan. En kai kaikki nyt niistä voi kirjoittaa? Toisaalta jokainen on kokenut juuri sen jutun, niin, että miksei. Tieteellinen "Auringonpimennyksen vaikutus Motoristiin" tai lapsenmielinen "Pupujussi ja ihmeellinen moottori" ovat ihan yhtä hyväksytyjä juttuja. Vaikka lyijykynän historiasta tai vaatekauppojen sukkalajitelmista saa kirjoittaa.

Ja miten sitä sitten kirjoittaisi? Toiset kuulemma vaan istuvat alas ja kynä tai nykyään näppis sauhuaa. Keksivät siinä samalla. Toiset taas miettivät ja rakentelevat mielessään ja lopulta kirjoittavat juttunsa. Tuttu juttu monelle on kirjoittaa, pyyhkiä yli, kirjoittaa taas ja sitten vähän korjaila ja kirjoittaa. Aina se ei suju tuosta noin vain. Useat eivät edes ole kokeilleet kirjoittamista sitten "koulun ainekirjoituksen". Mielikin tekisi mutta usko ei riitä. Rohkeasti vaan, sanon minä, pääasia on juttu eikä valmiit kirjailijan lahjat.

No mutta mikä tyyli kirjoittaa? Tyylejä on niin monia ja niin on eri tyylien kannattajia vielä enemmän. Minä nyt en ole mikään puhumaan tyyleistä mutta onhan siinä

eroa, kerrotko saman asian kuivasti ja nui-vasti: "Ajoin sata kilometriä eilen." vai kierrellen, kaarrellen, suorastaan pursuil-len: "Mikä ihana ilma eilen olikaan. Kyllä siinä hermo lepäsi auringon silmää hivelevien säteiden siivilöityessä tien varren mahtavien puiden välistä sille upean mutkaisuudelle tielle, jota pitkin nautiskelin ne mahtavat sata kilometriä." Sittenhän sitä voi kirjoittaa naureskellen, surustellen, opastaen, pamauttaen suoraan asiat halki, ihan miten vain. Kukin tyyliinään, sanoi entinen kirjailija, kun tyyliä vaihtoi.

Ja etteikö harjoittelu auta? Ainakin se rohkaisee. Minäkin tässä vain kirjoittelen ajatuksiani. Monta kertaa ajattelee, että jäipä vajaaksi tuokin tarina, olisi pitänyt vielä sanoa niin ja näin tai toisinpäin. Onko sen nyt aina niin väliä, eihän täydellisyyttä ole. Jokaiselle jutulle: tarinalle, dokumentille, runolle tai ilmoitukselle, kaikille on lukijansa.

On se sitten kiva lukea oma juttu lehdestä, omalla nimellä tai nimimerkillä, tai ei millään. Jutun yhteydessä voi muuten jättää toivomuksensa jostain kerhotavarasta, joka sitten toimitetaan julkaisun jälkeen. Ja on muuten niin "redää" porukkaa tämän lehden toimituksen väki, että jos jotain haluaa kirjoittaa niin se ihan varmasti julkaistaan (hyvän lehtimiestävän mukaiset) ja tismalleen sellaisena kuin sen halusit. Eikä yleensä koira perään hauku.

Pöytäkirjailija

Älä väyrystele!!!

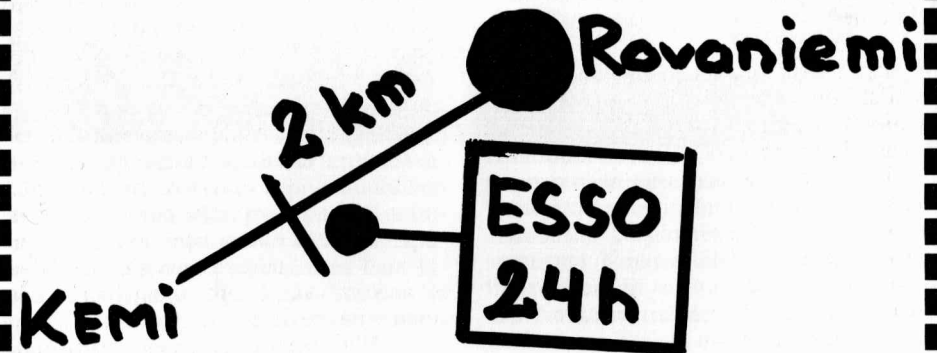
**Osallistu omaan presidenttipeliimme
Jokioisissa 16. 9. 1990 klo 12.**

**Muista: Äänestämällä vaikutat myös
69:n toimintaan**

Pohjosen Pystymettä 90

14.—16. 9.-90

Tämä kartta opastaa Sinut Essolle, josta
saat varsinaisen kartan rallipaikalle siirtymistä varten ...

Essolla viimeinen tilaisuus tankata sekä
pyörä että itsesi ...
teltat paikalla pe klo 19.00, jonka jälkeen
pystytys- yms.talkoot

Tervetuloa!

**Napapiirin
Moottoripyöräilijät ry**

Kontio -90

Ennakkotietojen mukaan tie Kontioon olisi tasainen ja sorapätkiä ei laisinkaan, joten oli tarpeen tutkia tiekarttaa, että saisimme edes hieman herkutella sorateitä ajellen.

Jossain Marrasjärven paikkeilla levisi kypärän sisään voimakas rankintuoksu, sitä haistelllessani ajattelin, että täällä ollaan lähes kaiken suhteen omavaraisia. Tuoksu tuntui vain voimistuvan ja alaspäin katsoessani huomasin, että oikean puoleinen nahkasaa-
pas oli ihan märkä. Nyt on kyllä jotain pahasti pielessä ajattelin ja kiihdytin Timon

edelle ja viittoilin merkiksi että pysähdytään.

Melko pian selvisi syy maltaiden tuoksuun ja saappaan kastumiseen. Olut tölkkiin oli tullut pieni reikä ja se kuohui katteen sisältä pakoputkelle ja saappaalle. Totuus oli, että puolet saunakaljoista oli valunut maisemiin. Tässä vaiheessa Timpan pyörässä tuli 90 tuhatta mittariin ja startti päätti sanoa avunantosopimuksensa irti, joten kun hieman tuupattiin niin saatiin kone pyörimään. Kuinkahan tämä reissu päättyisikään?

Kontrolli

Pyssykylään saavuttiin hieman ennen iltaseitsemää. Oli suoritettu ajoa noin 300 km tälle päivälle ja aikaa oli vierähtänyt 6,5 tuntia. Matkaa tehtiin todella naattien ja haistellen. Sodankylässä tankkasimme pyörät, jonotimme kontrollitarrat ja tarinoimme hieman tuttujien kanssa. Samat vanhat naamat ovat vuosi vuoden jälkeen liikkeellä. Kenellä vanha luotettava matkajuhta ja kenellä uutuuttan hoitava peli allaan. Kaikilla oli kuitenkin yhteinen suunta Kiilopäälle. Sinne mekin suuntasimme pyörämme, loppuosuus oli melko yksitoikkoista ajettavaa, mutta onneksi matkaa oli vain reilut satakilsaa, senhän kyllä kestäisi.

Kiilopää

Perille tulimme ilta uutisten aikaan ja parkkeerasimme pyörämme ja katsastelimme vähän tilannetta. Kävin soittamassa kotijoukoille ja kerroin, että matka oli mennyt ilman isompia haavereita. Sitten vain katselemaan teltpaikkaa ja muonavaraston juuresta löytyikin sopivantuntuinen leiripaikka, joten teltat pystyyn ja Kontio-tunnelman luominen saattoi alkaa. Juhlapuvut olivat säilyneet perälaukussa ihan kivasti. Ykköspuku ylle, kraka kaulaan ja hieman partavettä, joka karkoittaisi viimeisetkin itikat. Sitten vain lähimmälle nuotiolle kahvin keittoon.

Pilalle potkittu Kontio

Kulta-Katriinan jälkeen lähdimme tutustumaan tarkemmin alueeseen. Porukkaa oli tullut jo tosi paljon. Joltakin tulomatka oli vaatinut koviakin ponnistuksia, näin pääteltiin, koska mies oli nukahtanut pyöränsä viereen. Tienlaidassa näkyi olevan tappelu meneillään. Kun kysyimme: "Mitä järkeä on ajaa tänne 1000 km tappelemaan", niin siitäkös "Pötikkä-Jussi" sai vettä myllyynsä. Oma tappelu unohtui heti ja hän tuli kuin ammuttuna meitä kohti. Jalka nousi tosi korkealle, kun hän yritti potkia meitä.

Onneksi hän oli senverran kännissä ettei osunut kohteeseensa. Huonoa onnea oli senverran, että Timpan väistäessä jalka lipsi öljysoralta ja nivelsiteet venähtivät, edessä oli kuukauden sairasloma. Tämän potkijan kaveri oli senverran järjissään, että sai kumppaninsa rauhoittumaan. Seuraavana päivänä liikkui monenlaisia tarinoita että kyseinen kaveri olisi jonkun itsepuolustus lajin harrastaja ja jopa valmentajakin. En oikein jaksa uskoa että noin aggressiivisella luonteella pystyy ketään valmentamaan. Tuskin kilpailulisenssi on pitkään voimassa, jos sellaista onkaan?

Pötikkä-Jussi, MC-Pötikkä+Jussi oli kirjoitettu farkkuliivisi selkään, jos tunnet tästä itsesi ja haluat keskustella asiasta, niin puhelinnumeroni on toimituksen tiedossa.

Kontio — mihin olet menossa?

Moneskohan lieni jo tämä Kontio, jossa porukalla pohdittiin tämänpäivän ralli touhua. Melko pian puhe kääntyi Tulppion Kontioon. Se tuntuu vuosien kuluessa noussevan omaan sarjaansa. Miksiköhän? Kontio herättää ainakin minun mielessäni kuvan erämaasta, korpimaisemasta ja mäkisestä soratiestä. Kuuden tähden hotellit, bordellit, rokkibändit ja linja-autokuljetus perille asti. Näillä eväillä City-Kontio on piankin tosiasia, kaiken mittarina taitaa kuitenkin olla raha. Minä olen valmis maksamaan hieman enemmänkin, mutta sillä ehdolla, että palvelut puuttuvat.

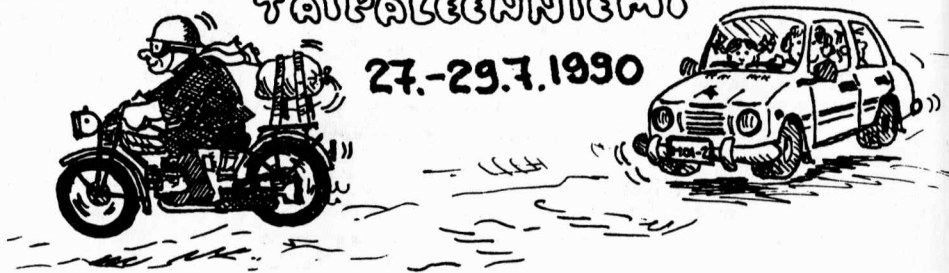
PS saa ottaa kantaa, terveisin Erkkä

PERHERALLI SAVONLINNA

TAIPALEENNIEMI

27.-29.7.1990

"Jipii" sanoi perheellinen motoristi kevään korvalla, kun luki tapahtumakalenteria, "heinäkuun lopulla on perheralli". Isukki tarttui puhelimeen ja varasi neljän hengenhuoneen, "maksoi mitä maksoi" (jälkeenpäin isukki tuli huomaamaan ettei reisu majoituksineen ja osallistumismaksuineenkaan keventänyt nelihenkisenperheen lompsaa paria saturaista enempää).

Niinpä 27.7. äityli pakkasi kassit ja kakarat autoon ja isukki hyppäsi Bemarkin selkään. Kaikki 300 km taittui kommelluksitta. Taipaleenniemi oli upea paikka: tilaa lasten juosta, metsää, matalaa hiekkarantaa..." Tapahtuma lasten ehdoilla" siinä kalenterissa sanottiin ja paikkansa piti. Heti portilla lapsukaiset saivat yllätyskassit monine aarteineen. Melkein kuusivuotias isoveikka sai mm. ihkaoikean rannekellon ja pikku-sisko sai upottaa kaikki kolme hammastaan hämähäkkimiehen jalkaan. Äityli taputti käsiään kun kuuli vauvanhoitohuoneesta. Siellä oli hyvä keitelä puuroa ja vaihtaa hoitopöydällä vaippaa "kasipuolikkaalle". Illalla paistettiin makkaraa ja nautittiin samanhenkisestä seurasta. Lauantaina touhua riitti koko päivän — paidanmaalausta, kilpailuja niin lapsille kuin aikuisillekin, luontopolku, tennistä, lentopalloa, pelejä, leikkiä... Järjestäjien joukosta

löytyi myös henkilöitä joille leikki on työtä (päiväkodissa), joten tämäkin puoli tuli hoidettua oikein ammattitaidolla. Kun leikeissä väsähti saivat mukelot istahtaa katsomaan piirrettyjä, joita tuli videolta koko ajan. Välillä puhtia saatiin tarjotusta kalasopasta. Sitten taas paistettiin makkaraa, niin ja lettuja. Äityli tosin menetti suurimman osan letustaan märkäenäiselle motoristille jonka vetoavaa katsetta ei voinut vastustaa (tosin em. oli nelijalkainen ja käytti kaulapantaa). Illalla oli vielä ohjelmassa palkintojen jakoa, arpajaiset ja kaikkia nauratti Pikku-Kallen hieno imitointi. Sunnuntaina äityli taas pakkasi kassit ja kakarat autoon ja isukki kiipesi Bemarkin selkään. Kaikki hymyilivät, niin paitsi tietysti isoveikka jonka mielestä oli ihan tyhmää että viikonloppu oli niin lyhyt ja piti lähteä jo kotiin. Kotona melkein kuusivuotias peilaili itse maalaamansa paita yllään ja kysyi että "koska taas mennään Perheralliin?" Äityli ja isukki vanhoivat kautta kakspyöräisen menopelin että ensikesänä mennään taas, jos vaan joku järjestää. Ilmeisesti samaa mieltä oli "kasipuolikas", joka hymyillen puri hämähäkkimiestä sormeen ja sanoi "töö, töö!"

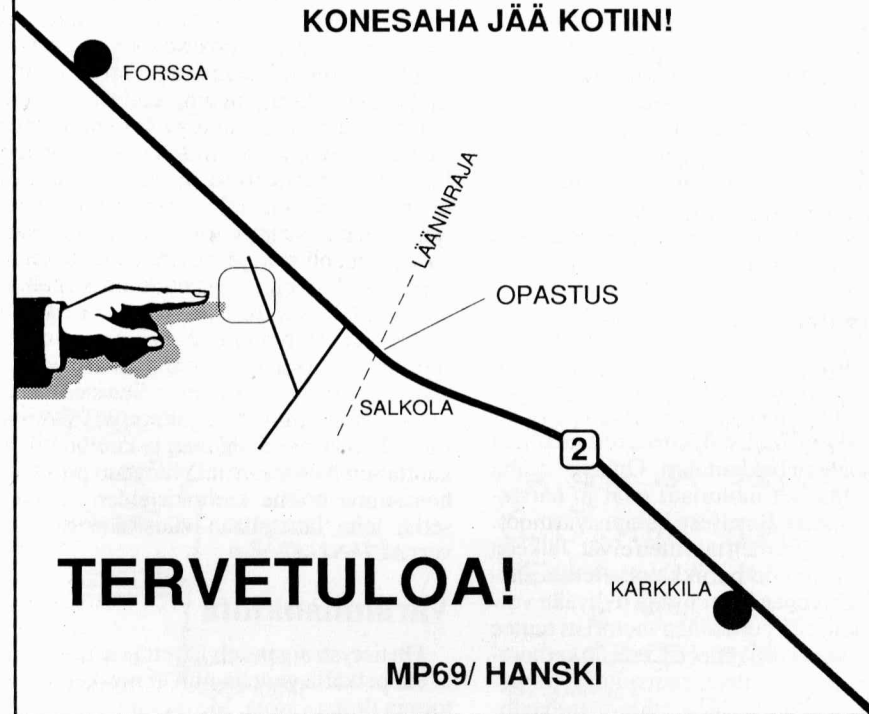
Musakan poppoo

PYSTYMETTÄ -90

NAUTITAAN
TAMMELAN TAKAMAILLA
26.-28.10.1990

PALVELUT OVAT PERINTEISET
ELI HINTAANSA NÄHDEN ÄÄRETTÖMÄN HYVÄT!
(NIINKUIN KOULUAJOILTA MUISTAMME ETTÄ 0/0 = ∞)

NELJÄSTÄ TÄRKEIMMÄSTÄ ALKUAINEESTA, JOTKA OVAT
ILMA, MAA, TULI JA VESI, EI TARVITSE HUOLEHTIA ELI
KONESAHA JÄÄ KOTIIN!

Kerhoesittelyssä Euran Matkamoottoripyöräilijät ry

Joukkio euralaisia kypäräpäitä löi viisaat päänsä yhteen keväällä -80 ja niin oli Euran Matkamoottoripyöräilijät Ry nähnyt päivänvalon ja kerho rekisteröitiin -82. Perustajajäsenet ovat euralaisia pioneerimotoristeja, sillä he kaikki ovat edelleen kerhomme jäseniä ja aktiivitoiminnassa mukana. Historiikki on mitä ilmeisen yhtenevä vähän joka puolella Suomea toimivissa kerhoissa, joten ei siitä sen enempää.

Toiminta

Toiminta on ollut kerhossamme varsin vilkasta ja vaihtelevaakin ja alkutaipaleella jokunen euralainen osti mp:n vain päästäkseen joukkoon mukaan, koska reissut olivat joskus aika riehakkaitakin. Onneksi nämä lyhytjännitteiset motoristit ovat jo harrastuksen jättäneet. Ilmeisesti he tajusivat moottoripyöräilyn ytimen tai sitten eivät. Jälkeen villien vuosien on porukka ottanut tai saanut järjenhivenen käteensä ja nykyään voidaan sanoa, että euralainen motoristi tuntee harrastuksensa velvoitteet. Kesäisin kerhomme pitää jäsenistölleen saunailtoja (ei perinteisiä) useasti kesässä, jolloin vaihdamme kuulumisia sekä uutisia että huikeita tarinoita reissuiltamme.

Käymme myös kohentelemassa kerhokämpämme julki- ja sisäpintoja silloin kun tarve sitä vaatii. Kerhokämpän meille luovuttanut Euran kunta entisen koulun ulkorivistä sen jumppa ja liikuntasalista. Talkoilla olemme sen sitten saattaneet sellaiseen kuntoon, jossa voimme pitää kouksia, säilyttää talvella pyöriämme ja tehdä pientä remppaakin. Korjaamon työkaluineen saimme valmiiksi viime kesänä. Tällä hetkellä siellä on kerhon omistama RD-350 työnalla. Kerhomme on myös kaksi kertaa järjestänyt Pyhäjärvi Grand Prix -kokoontumisajon. Olemme olleet alusta asti mukana myös Lounais-Suomen ystävyyskerhotoiminnassa, joka myös paremmin SMOTO:na tunnetaan ja kuulun toista kautta sen hallitukseen. Yhteyden pito kerhossamme hoituu kerhokirjeiden välityksellä, joita lähetellään vuosittain tusinan verran.

Varainhankinta

On tietysti aivan selvää, että vasikkakaan ei elä pelkällä vedellä niin ei mp-kerho voi toimia ilman varoja. Me olemme kuitenkin siinä onnellisessa asemassa, että meille on luovutettu kerhotilat joita emme ole joutu-

neet itse vuokraamaan tai ostamaan. Korjauskulutkin olemme saaneet kunnalta pennilleen takaisin. Rahat toimintaamme hankimme tekemällä kerran vuodessa KERHOJULKAISUN, johon myymme mainoksia ja kirjoitteleimme juttuja tapahtuneista sun muista. Tämä "rikastuttaa" kerhoamme n. 20-25 tuhannella markalla ja pitää näin ollen rattaat pyörimässä.

Jäsenmaksu

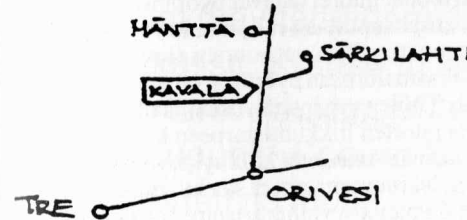
Jäsenmaksu on meillä nimellinen 50 mk. Jäsen saa vastineeksi kerhokämpän palvelut; säilytys, korjaus, pesutilojen muodossa. Myymme myös öljyä jäsenillemme n.10 mk litra. Meillä on myös sopimusliikkeitä, joista saamme tavaraa halvemmalla. Ajo-

kauden päättäjaiset ja avajaiset kuuluvat vakiohommiin, joihin sponssaamme jäsenillemme kerhon piikkiin sapuskat ja ohjelman sekä silloin tällöin maksamme kokoon-tumisajojen osallistumismaksut. Ja näin pois päin. Ilmeisesti Euran seudun motoristit ovat huomanneet, että meillä on enemmän tarjottavaa kuin maksu vaatii, sillä nyt meitä on sen n. 25 jäsenen sijasta 140 jäsentä ja kerhon asioiden hoito vie joskus turhankin paljon omaa vapaa-aikaa. Samoin kuin muutkin kerhot, mekin kuulutamme tuoretta verta aktiivihommiin, jotta meidänkin kerhomme toiminta jatkuisi.

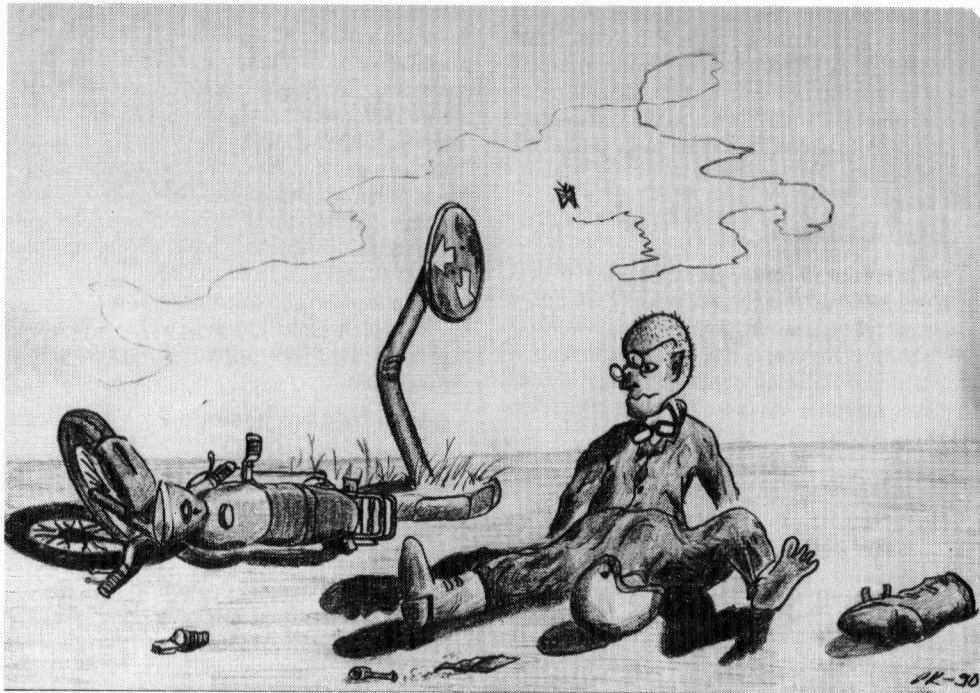
Toivotan kaikille hyvää syksyä ja haastan Mikkelin Moottoripyöräilijät kertomaan kerhostaan.

Euran MMP:n puolesta PJ Vesa Vieno

ENDUROAJELU 24-26.8

- * SÄRKILAHDESSA, OPASTUS
- ORIVESI - HÄNTÄ TIELTÄ
- * SISÄMAJOITUS
- * REITTEJÄ ERI TASOISILLE KUSKEILLE
- * JOS HALUAT AAMIAISET (LA, SU) JA PÄIVÄLLISEN (LA), NIIN ILMOITA: PEKKA KULJU
 k 931-133 621
 t 931-2413640
- RUOKAILUN HINTA 40,-

MOTORISTIN MIETTEITÄ

Kevät on taas koittanut, ja me nuoret motoristit olemme kaivanneet pyörämme tallien nurkista homehtumasta. Pyörät on jynssätty puhtahiksi, ja kunto tarkastettu, sekä pyörän että ajajan. Joku on kentiesaanut ihka uuden pyörän, mikä uutuutnaan kiiltelee kilpaa auringon kanssa. Joillekin meistä tämä kesä on oleva ensimmäinen, jolloin voi ensimmäistä kertaa kokea, millaiselta maailma vaikuttaa pyörän selästä katsottuna. Jep, mikä onkaan mukavampaa, kuin päästä jälleen baanalle pörräämään.

Luokallamme yli puolella jätkistä, noin kymmenellä, on jonkinlainen pörrääjä, enkä tarkoita mopoja, vaan ihan OIKEITA (kevyt) moottoripyöriä. Osalla on ajokortti jo viime kesästä, osa on kovaa kyytiä hommaamassa. Mistä mahtaa johtua moinen

pyörähulluus? Olemmeko joutuneet motoristi-kärpäsen puremiksi? Vai eikö enää "mies ole mies", jollei hän omista omaa maisemanvaihdinta?

Mielestäni pohjimmainen syy on varallisuuden kasvu. Nykyään nuorilla on rahaa käytössään enemmän kuin koskaan ennen. Hyvin monet nuoret ostavat pyöränsä kesätöissä ansaitsemillaan rahoilla. Myös useat vanhemmat osallistuvat nuorensa investointiin maksamalla osan pyörästä, tai jopa koko hinnan. Toinen syy pyörän ostamiselle saattaa olla nuorten liikkumistarpeen kasvaminen. Usein on niin, että kulkuyhteydet ovat huonot, tai muuten vain ei saa kyytiä, vaikka kuinka haluaisi vaihtaa maaperää. Oman pyörän kanssa voi mennä minne haluaa ja MILLOIN haluaa. Kesätöihinkin pääsee

kulkemaan paremmin, mikä on ainakin minulle tärkeä asia.

Sitä en osaa sanoa, kuinka paljon asiaan yleensä vaikuttaa tietynlainen näyttämisen halu "minullapa on sellainen ja sellainen pyörä..." tai ainainen "no kun muillakin on..."

Uusista pyöristä puheenollen, uudet pyörät ovat näyttävän näköisiä. Eräät sanovat niitä jopa mestarillisiksi insinööritaidon taideteoksiksi. Minä voisin kutsua niitä lyhyesti katseenkääntäjiksi (sen olen todennut niiden tekevän). Valitettavasti sääntönä tuntuu olevan, että yhä useimpia uusia pyöriä koristaa pyörän ulkonäköäkin hienompi, mahdollisesti katteiden alle piilotettu, pienellä tekstillä varustettu hintalappu. Pyörien hinnat ovat kirjaimellisesti nousseet pilviin. Hintalapussa suurella painettu "Vain"-sana on lähinnä kai vitsi. Jopa kevytmoottoripyörät, jotka yleensä ovat nuorten ensimmäisiä moottoripyöriä, ovat hintoineen vain harvan nuoren saatavilla. Vai mitä sanotte hinnoista, jotka liikkuvat 20-30 tuhannen välillä.

Minun mielestäni se on liikaa kevytmoottoripyörästä, jolla usein ajetaan vain kaksi

kesää, jonka jälkeen on vuorossa auton osto. Hyvässä lykyssä tulee vielä kaaduttua hurjastellessa, jolloin jälleenmyyntiarvo vähenee. Minä en ainakaan moisen hintaista pyörää ostaisi, vaikka turhaan minä sitä murehdin, eihän minulla olisi varaakaan sellaiseen. Kumminkin, menekkiä näyttää olevan, vaikka joku hintoja kauhisteleekin. Voin vain todeta, että maailma muuttuu ja hinnat sen mukana. Kuten saattoi arvata, katseenkääntäjät ovat myös lompakonkääntäjiä.

Onneksi joku viisas on keksinyt myydä käytettyjä pyöriä halvempaan hintaan. Suurin osa pyöristä onkin ostettu käytettynä. Käytetyn pyörän saattaa joskus löytää jopa kohtuulliseen hintaan.

Toivotan motoristeille ja muille maailmanmatkajille lämmintä kesää ja hyviä ajokelejä. Muistakaa ajaessanne myös, mitä teille koulussa opetettiin oikeaoppisesta ajamisesta. Ajakaa kultaista keskittietä (tarkoitan tässä omaa kaistaa) ja pitäkää nopeutenne sellaisena, ettei se yllytä poliisi-setää antamaan teille "lottovoittoa".

Tomi Ia

MYYDÄÄN

BMW R 100 RT:n

kytkin-, kaasu- ja nopeusmittarinvaijerit sekä laturin hiilet (käyttämättömiä). Krauserin sivulaukkujen sisäkassit, Krauserin iso perälaukku, Elefantenboyn iso tankkilaukku, BMW:n tukivyö tarrakiinnityksin ja Blaupunkt Coburg SQR 26 autoradio-kasettisoitin (käytettyjä mutta hyväkuntoisia). Esko Vähäsöyrinki, puh.koti 90-8785 412 ja työ 90-6951 369

YKSI KAIKKIEN JA KAIKKI YHDEN PUOLESTA

Tiedotus Moottoripyöräkerho 69 ry:n toiminnasta on jäsenen puolesta lähtenyt hienosti käyntiin. Ensimmäiset yllätyslähjat postitetaan varmasti piakkoin.

Levitetään edelleen sanaa kertoen ystävillemme, tuttavillemme, vastaantuleville motoristeille mm. seuraavaa Kuusysistä:

- ★ Motoristi-lehti ilmestyy kuusi kertaa vuodessa ja se jaetaan ilmaiseksi kaikille jäsenille
- ★ maamme suurin ja suosituin, Kontioralli, järjestetään vuosittain heinäkuun ensimmäisenä viikonloppuna; kutsu siihen on jäsenen etuoikeus
- ★ muista kokoontumisista (Talviralli, Etapit, Pystymettät jne.) saa heti ensikäden tiedot Motoristin sivuilta
- ★ olemme jäsenenä Suomen Retkeilymajajärjestössä (SRM), Liikenneturvassa ja Helsingin Liikenneturvallisuuksiyhdistyksessä; Motoristissa tiedotetaan aika ajoin näiden toiminnasta sekä mm. SRM:n alennuksista
- ★ muina hyvinä yhteistyökumppaneina ovat sekä Suomen Moottoriliitto (SML) että Suomen Motoristit ry (SMOTO); "ovemme ovat avoinna" kaikille motoristien yhteiseksi hyväksi toteutettaville asioille
- ★ kuulumme Nordisk Motorcykel Råd:iin (NMR); perustimme sen yhdessä Ruotsin, Norjan ja Tanskan vastaavien yhdistysten kanssa tavoitteena yhteistyön ja tietojen vaihdon kautta mm. turvata harrastuksemme jatkuminen mahdollisten vastamäkien koittaessa, suomeksi

- NMR:ää voidaan kutsua nimellä Pohjoismainen Moottoripyöräneuvosto
- ★ olemme mukana Liikenneministeriön lausuntokierroksella, josta viimeaikaisena esimerkkinä voidaan kertoa mm. moottoripyöräkortin ja autokortin eriyttämisestä annettu lausunto
 - ★ jäsenistölle on viime vuosina neuvoteltu jäsenalennukset MP-lehdestä, Moto-postista sekä Tapiolasta EAK hyvän kuljettajan alennuksen myötä
 - ★ Motoristi Survival -kurssi antaa valmiuksia turvallisempaan liikennöintiin kiinnittämällä huomiota sekä omiin tietoihin ja taitoihin että muiden tielläliikkujien toiminnan ennakointiin
 - ★ lisätäksemme jäsenistön yhteenkuuluvaisuutta toimii kerhotavaramyyntimme tapahtumissamme aktiivisesti: kerhocollegea, t-paitaa, merkkiä ja tarraa, kaikkea on ostettavissa.

Näiden ja kaiken muun toimintamme lisäksi, ehkä tärkeimpänä asiana, Kuusysiin kuuluminen tuo mukanaan henkisen turvallisuuden "yhtenä kaikkien puolesta". Meillä on omat motiivimme jokaisella. Kerrotaan faktaa, kerrotaan tunnetta; annetaan kaikille mahdollisuus.

Kirjoita sinäkin viiden motoristin nimet ja osoitteet sekä oma nimesi ja osoitteesi paperille ja postita se kerhon sihteerille. Odota kunnes kaikki ovat saaneet jäsenpakkettinsa sekä liittyneet kerhoomme ja saat jätti-potti-super-hyper-yllätyslähjän; todella hyödyllisen sellaisen.

ONKO JO AIKA PERUSTAA ALAJAOKSIA ?!

MP-69:n hallitukselle on tullut silloin tällöin kyselyjä alajaosten perustamisen mahdollisuudesta. Nyt vaikuttaa, että kiinnostus alajaoksia kohtaan on entisestään lisääntynyt.

Asiaa on puitu jo useampaan kertaan hallituksessa. Nyt on tullut aika kehittää asiaa puheista pidemmälle.

Mikä sitten olisi 69:n alajaos ?

Näiltä näkymin on ollut ajatuksena, että alajaos toimisi suoraan 69:n alaisuudessa. Alajaos ei siis olisi erikseen rekisteröity yhdistys vaan kaikki jaokset toimisivat 69:n rekisteritunnuksen alla. Erillinen alajaoksen rekisteröinti toisi vain turhaa työtä ja byrokratiaa, sekä vaatisi liian laajan sääntömuutoksen. Suoraan alaisuudessa toimiesaan sääntömuutos olisi vain pieni lisäys sääntöjen pykälään 5: "Yhdistyksellä voi olla yhdistyksen alaisuudessa toimivia rekisteröimättömiä aluekohtaisia alajaoksia".

Alajaoksen voisi perustaa 69:n jäsenet joko paikkakunta- tai aluekohtaisesti. Alueellista päällekkäisyyttä ei kuitenkaan sallittaisi. Ehdotus alajaoksen perustamiseksi olisi tehtävä mahdollisesti kirjallisena. Tekisikö perustamispäätöksen sitten hallitus vai vuosikokous, siitä on syytä käydä keskustelua ?!

Tarvittaessa toiminnaltaan kuihtunut alajaos olisi lakkautettava. Näin ei jäisi toimimattomia "nimijaoksia". Toiminnassa olevia jaoksia voisi tarvittaessa jakaa tai yhdistää tarpeen mukaan. En kuitenkaan tarkoita sitä, että muutosten tekeminen alajaosten osalta olisi jatkuvaa ja lyhytnäköistä. Ihanteellisin tilannehan olisi jos samat alajaokset toimisivat aktiivisesti useita vuosia. Eli alajaosta ei kannatta perustaa hetken mielijohteesta hetken tarpeeseen.

Miten alajaos sitten toimisi ?!

Alajaos olisi toiminnaltaan itsenäinen paikallisella tasolla. Jaos voisi ylläpitää paikallista toimintaa, kuten kerhoiltoja, EAK-kursseja, motoristin EA-kursseja, etsintäpartiotointia ym. Kokoontumisajojen osalta olisi kuitenkin syytä kehittää yhdessä 69:n yhteisiä kokoontumisajoja, niin uusia kuin vanhojakin.

Alajaos voisi käyttää tiedotuskanavanaan Motoristia, johon voitaisiin varata palstat alajaosten asioille.

Oman paikallisen toiminnan osalta alajaos voisi ylläpitää omaa tiliä. Tilistä olisi kuitenkin pidettävä kirjaa samoilla periaatteilla kuin koko 69:n kirjanpitoa ylläpidetään. Näin olisi meneteltävä erityisesti silloin, jos alajaos saisi tukea kunnalta tms. Tuki edellyttää kirjanpitoa, joka on pystyttävä yhdistämään koko kerhon tilinpäätökseen.

Alajaoksen paikallisesta toiminnasta tulisi tehdä toimintasuunnitelma ja -kertomus. Näin alajaoksen aktiivisuutta voitaisiin seurata. Toimintakertomus tulisi liitteenä mukaan koko 69:n toimintakertomukseen.

On muistettava, että mikäli 69:llä olisi alajaoksia, olisi alajaosten toimittava koko kerhon sääntöjen ja toimintaperiaatteiden mukaan. Paperityöltä ei voi koskaan täysin välttyä.

Raha on ikuinen ongelma järjestötoiminnassa. Niin nytkin. MP-69:hän ei saa tällä hetkellä avustusta toimintaansa. Eli toimintamme perustuu täysin jäsenmaksu- ja kokoontumisajotuloihin. Ja vaikka kerho on tällä hetkellä vakavarainen, ei se kuitenkaan ole mikään rikas. On muistettava, että jäsenmaksutulot hupenevat lähes täysin kerholehden painattamiseen, jäsenrekisterin ylläpitoon sekä jäsenasioiden hoidossa välttämättömiin posti-, puhelin- ja pankkikuluihin. Kokoontumisajotulot taas hupenevat pääosin kokoontumisajojen järjeste-

**Seuraavat jutut
Helille
25. 9. mennessä**

lykuluihin. Osa kokoontumisajoista kun tuottaa enemmän kuluja kuin tuloja. Kuluja tuovat myös välttämättömät rutiinityöt, jotka on tehtävä, että kerho yleensä toimisi. Välillä jää vähän säästöönkin rahaa, mikä ei suinkaan ole mikään huono asia. Säästöön jäänyttä rahaa voidaan sitten käyttää erityistilanteissa, mistä esimerkkinä 20-vuotisjuhlat ja juhlaulkaisu.

Tämä kaikki merkitsee sitä, että alajaosten omien toimintavarojen saanti jäisi jaosten omalle vastuulle. Varojen hankinta perustuisi esim. kuntien avustuksiin, sponsorirahaan sekä kerholaisten oman talkootoiminnan tuottoihin (mm. myyjäiset, iltamat tms.).

Mikäli alajaos järjestäisi kerhon kokoontumisajon (esim. Kontio tai Talviralli), kulkisi rahaliikenne kuten ennenkin, kerhon oman tilin kautta (ei siis alajaoksen tilin kautta).

Mitä iloa ja hyötyä alajaoksista olisi meille kaikille ?!

Välillä on kuulunut kommentteja 69:n nykyisen toiminnan aneemisuudesta. Syytöksiä on perusteltu juuri paikallisen toiminnan vähyydellä. Asiassa on varmasti perääkin. Onhan kerhon jäsenmäärä nykyään lähes 2000 henkeä. Kerholla on kyllä useita kokoontumisajoja, mutta jäsenmäärän kasvaessa ovat myös kokoontumiset kasvaneet osallistujamääriltään. Jäsenten väliset suhteet jäävät helposti etäisiksi.

Alajaoksista olisi jäsenille, meille kaikille, hyötyä esim.

- Kerho tuntuisi läheisemmälle paikallisen toiminnan myötä.
- Alajaos mahdollistaisi paikallisen toiminnan.
- Saman seudun jäsenistö tutustuisi toisiinsa paremmin.
- Byrokratia uuden paikallisen kerhon perustamiseksi jäisi pois, koska olisi jo olemassa vahva ja perinteikäs kerho.
- Saman alueen kerholaiset voisivat anoa avustuksia kunnalta tms. oman jaoksen toimintaan, sekä anoa tai vuokrata kerhotiloja 69:n alajaoksena.

Alajaoksista olisi hyötyä kerholle sen toiminnan kannalta mm.

- Toiminta piristyisi entisestään.
- Jäsenmäärä todennäköisesti kasvaisi.
- Kerhotoimintaan löytyisi uusia aktiivisia jäseniä nykyistä helpommin.
- 69:n organisaatio tulisi tutummaksi jäsenistölle (ainakin toivoisin sitä), jolloin yhteisten asioiden hoitaminen olisi joustavampaa.

Alajaosten myötä voisi kehittää koko kerhon organisaatiota esim. perustamalla hallituksen alle toimikuntia. Varsinainen päättävä elin olisi edelleen vuosikokouksen valitsema hallitus. Hallituksen työmäärää ja toimintaa helpottaisivat toimikunnat, joiden tehtävänä olisi ehdottaa, kehittää ja valmistella asioita hallituksen päätettäväksi.

Toimikunnat koostuisivat hallituksen jäsenestä/jäsenistä sekä eri alajaosten jäsenistä. Tällaisia toimikuntia olisivat esim. työ-, koulutus-, kokoontumisajo-, nuorisotoimisto- ja NMR-toimikunnat. Työtoimikunta olisi elin, joka valmistelisi mm. rahasioihin, hankintoihin, jäsenasioihin sekä sääntömuutoksiin liittyvät asiat. Toimikunnan puheenjohtaja olisi aina hallituksen kyseisen vastuualueen jäsen.

Monesta voi tuntua, että toimikunnat toisivat vain lisää byrokratiaa kerhoon. Mielestäni toimikunnat helpottaisivat oleellisesti hallituksen toimintaa ja lisäisivät kerholaisten vaikutusmahdollisuuksia. Kun vielä otetaan huomioon kerhon kasvanut jäsenmäärä ja rahaliikenteen nykyinen suuruus, toimikunnat tuskin ainakaan hankaloittaisivat asioiden hoitoa. Nykyisin hallituksen kokoukset tahtovat venyä jopa 8 - 9 tuntiseksi. Käsiteltäviä asioita on paljon ja usein aiheet vaativat pidempiaikaista tutustumista. Myös hallituksen jäsenten ja toimihenkilöiden työmäärä on entisestään kasvanut. Vastuu alkaa olla liian suuri yhden ihmisen kannettavaksi. Onhan muistettava, ettei kerholla ole palkattua työvoimaa, joka tekisi rutiinityöt. Kaikki siis perustuu talokohenkeen. Toimikunnat olisivat mukana jakamassa vastuuta kerhon toiminnasta.

Tästä aiheesta voisi kirjoittaa vaikka kirjan, mutta eiköhän tässäkin tullut jo riittävästi puitavaa.

Tarkoitus on saada alajaosasia päätettäväksi jo tulevaan vuosikokoukseen. Jos olet halukas auttamaan mielipiteinesi, niin laita-pa kynä tai näppäimistö sahuamaan ja lähetä ehdotuksiasi kassanhoitajalle mitä pikimmin! Soittaakin voit, jos vaan onnistut saamaan puhelimitse kiinni.

Ja muista vuosikokous!

HEI KERHOLAINEN !!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!
LUITKO EDELLISEN JUTUN
????????????????????

JOS HALUAT VAIKUTTAA ASIOIHIN JA TIETÄÄ ASIOITA, TULE VUOSIKOKOUKSEEN!!!!!!

Mototerveisin

Taina

SIINÄ ON TÄRKEÄÄ ASIAA
!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!

JOS ET LUKENUT, ÄLÄ SITTE IHMETTELE MIKSI ET TIEDÄ ASIOISTA MITÄÄN.

15:e internationella

TÄNDSTICKSTRÄFFEN

90

7-9 september

JÖNKÖPING SWEDEN

Triestestä Nord Capiin Kontiossa poiketen

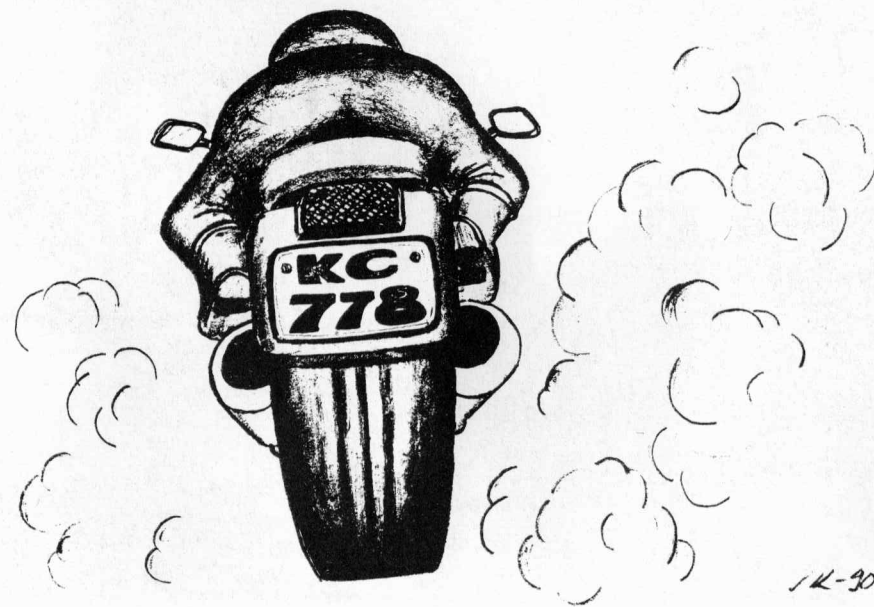

Ensikertalaiset Rubessa Giulia ja Giorgia Mancini, Italia ja jo kuudes kerta Kontiossa Adolf Söhnlein, Saksa

Mahtavin matkapakkauksin varustettu italialaispyörä ajoi kuusamolaiselle campingille, mistä Kontiomatkallaan yöpyvä toimittaja oli juuri varannut mökin. Tuli tehtyä tuttavuutta illan mittaan. Kuski Giorgia Mancini, rotevan rakenteensa vuoksi vaikka jalkapallotähdeksi sopiva, ei puhunut englantia, mutta vaalealta herttaiselta Rubessa Giulialta se sujui. Olivat ensi kertaa Pohjois-Euroopassa ja ihastelivat tilan ja metsien avaruutta. Rubessa tiesi syynkin siihen: Suomessa on samalla pinta-alalla vain kymmenes siitä väkimäärästä kuin ylikansoitettussa Italiassa. Kontiorallista he eivät tienneet, Helsingissä tavattu suomalainen motoristi ei siitä ollut maininnut. Innostuivat osallistumaan kun kerroin ja annoin ohjeet. Kontiokentällä he seurailivat motoristikansan elämää hiukan ihmeissään, mutta ihastuneina. Kun aikataulu ei sallinut viipymistä lauantai-iltaan saakka, toimistossa sovittiin että Rubessalla on mahdollisuus saada pisimmän matkan palkinto postitse lähetettynä. Toimittaja tapasi kihlapa-

rin vielä Nord Capin lautalla. Vielä Inariin asti tilan paljoudesta ihastuneet nyt ihmeissään kysyivät: voiko tällaisessa ”tyhjiydessä” ja näin karun luonnon keskuudessa todella ihmiset elää, vieläpä pimeät talvetkin. Toimittaja vakuutti että se on mahdollista, eivätkä he —ainakaan kaikki— halua näistä oloista muualle muuttaakaan. Toimittaja ei kertonut että juuri niinä päivinä Houstonissa suurten talousmahtien johtajien kokouksessa amerikkalaiset rajusti vaativat, että Euroopassa on lopetettava kaikki ruoantuotanto ja myös asutuksen tukeminen ”huonoilla” alueilla 1990-luvun aikana. Se kun katsotaan rikokseksi ja riistoksi hyvinvoivaa väestönosaa kohtaan. Norjalaiset kyllä ovat ilmoittaneet, että aikovat pitää vaikeasti asuttavat rannikkonsa asuttuna Ruijaa myöten. Mutta miten käy Pohjois-Suomen? Tuleeko siitä vain turistien maa?

Siitaman Eero

MOTORISOITUA ENSIAPUA

Yhä useammissa Suomen joukkotapahtumissa on nähtävissä punaisella ristillä varustettu BMW moottoripyörä. Aikoinaan maahantuojaja VEHO järjesti sen ensiaputehtäviin ja 1987 lähtien pyörä on ollut ostettuna Punaisen Ristin ensiaputoimintaa varten. Pyörän osallistuminen maan suurimpaan mp-tapahtumaan on luonnollista ja Kontiossa se oli parkissa saunan edessä. Motorisoidun ensiapuryhmän jäseniltä vaaditaan hyvän ensiaputaidon lisäksi hyvää mp-ajotaitoa. Kontion sisääntulopäivän

hirvikolareissa nopeaa paikalle pääsyä tarvittiin. Muuten suuren rallitapahtuman ensiapu oli pääasiassa pikku-naarmujen laastarointia. Pahempia vammoja itselleen tai toisille nytkin aiheuttivat päättömästi humaltuneet koheltajat ja aggressiiviset. Toimittaja kun piti yösjäa ensiaputiloissa sekin puoli tuli läheltä nähtyä. Ensiapumiesten taito ja pinnan venyvyys tuli näisä tapauksissa testattua, jotkut kun hoitotilanteessa oikuttelivat kuin pahansuiset kakarat.

Kiilopään Kontiossa suurimman vastuun ensiavusta kantoi Marko Helmi, kuvassa vasemmalla. Ari-Pekka Aarnio ja Ari Suomi olivat lomailijoita, mutta tarvittaessa käytettävissä. Pojat ovat ensiapupyörän kokenutta kantajoukkoa.

KONTIORALLI

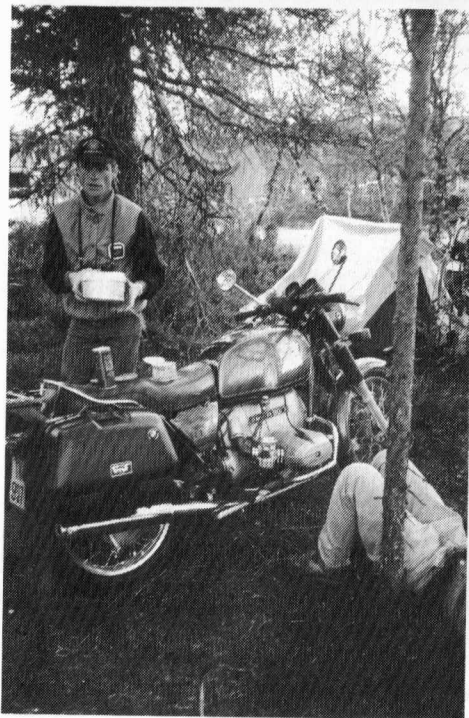
Ensikertalaisia. Alavuden pojista Mika Kontiolampi 17 v. osallistui K-18 tapahtumaan Siitamasassa. 16-vuotiaat Janne Isoaho ja Antti Pitkänen saivat korttinsa juuri ennen Kontiorallia ja Kontioralli piti kokea.

Heli ja Olli Veneskoski Pirkkalasta osallistuivat lauantai-illan maakuntalauluistujaisiin, joista ei makkarä päässyt loppumaan. Seppo Kankeri kantoi kuulemma lisää, kun entiset oli syöty.

Teuvo Koponen (oik.) joutui luopumaan moottoripyörästään sairauden takia, mutta kaverit säilyivät entisinä. Sari Selinummi ja Pirkko Syrjänen jakavat Kontiomateriaalia tulijoille perjantai-iltona.

Jouko Mäenpää Alavudelta on Pyhätunturin Kontiorallin vetäjä vuodelta 1987. Jouko oli jo myynyt pyöränsä väli vuoden pitämiseksi, mutta ei sitten voinutkaan olla ilman. Jostain löytyi hyväkuntoinen puputin R 80/7. Kaverinsa "Vanha-Kotka" (oikealla alhaalla) pani välillä huilaten juttujen lomassa.

Kari Koirikivi (vas.) Jyväskylästä tykkäsi italialaisista moottoripyöristä. Guzzilla hän oli ajanut jo kuusi vuotta ja edellinenkin pyörä oli Laverda. BoT-luokan kisamies Jukka Lius on kuulemma saman kellariverstaan miehiä

Petri Haikarainen (oik.) Jurvasta ja Pertti Hervo Kemistä ajavat Suzukeilla, mutta hyvin erilaisilla. Ohikulkijat halusivat välttämättä kuulla, miltä Gamman nuotti kuullostaa.

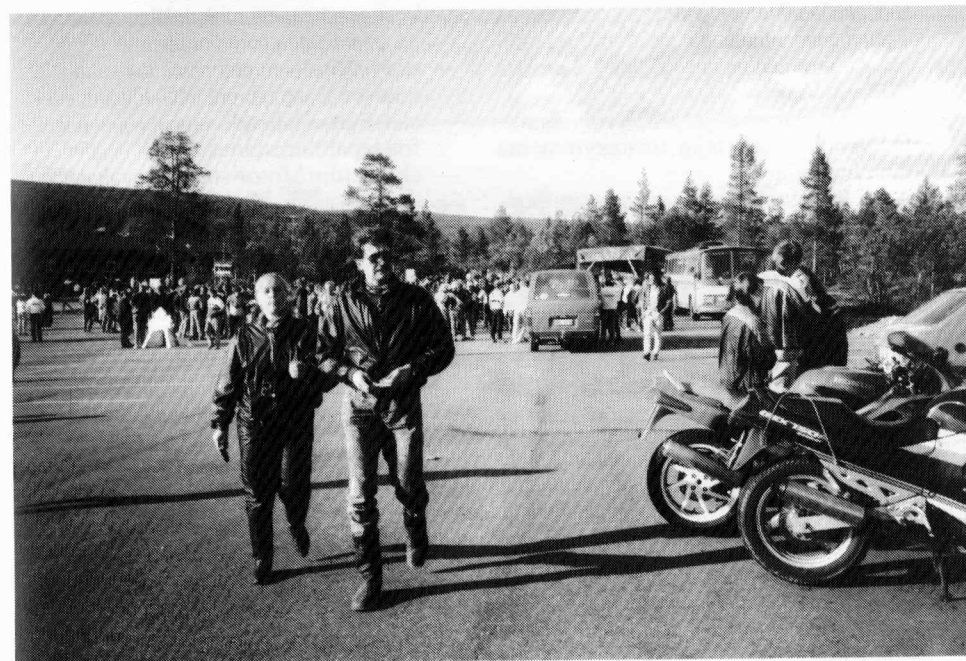
Norjalaisten 13 hengen ryhmä Målselvistä oli ollut jo FIM-rallissa Jugoslaviassa ja Jällivaaran-kokouksissa. Öljyään miehet pitivät Kontio-rallia kalliina.

Keijo Lumme ja Pirkanmaan Matkamotoristit vetivät läpi lauantai-iltana mp-käsittelykoulutusnäytöksen, johon kuului myös hitaan ajon kilpailu. KH ja Jaska ottavat tarkkoina aikaa, kun tuutti hidastelee.

Lauantai-iltana oli hieno. Kiilopään huipulla kävi käppäilemässä suurin osa joukosta ja illalla kokoontuttiin retkeilykeskuksen parkkipaikalle ohjelmaa seuraamaan.

HALLITUKSEN KOKOUS

Hallituksen kokous A-SMP:n kerhotiloissa Alavudella lauantaina 5.5.1990. Tainaa ja Antti K:ta lukuunottamatta koko hallitus läsnä; Timo Ylä- jatkoi EAK:ta Tiellä Taas -kohdan jälkeen.

- aloitettiin normaaleilla rutiineilla
- käsiteltiin kokoontumisajoja: Kontio-ralli 1990: järjestelyt ok, SRM:n tiski ensi kertaa kokeilussa, Kontio-ralliin virheellisesti liitetyllä Lapland Touring in Finland -kiertoajelulla ei missään tapauksessa ole mitään tekemistä MP69:n kanssa
- Motoristi Survival: järjestelyt ok, ilmoittautuneita osanottajia toistakymmentä tällä hetkellä
- Antti K organisoikoon omat mapit kaikista kerhon tapahtumista
- pankinvaihto jätetään toistaiseksi, yksi ainoa tarjous on huonompi kuin nykyinen, Taina seurannee tilannetta
- Tiellä Taas -kampanjan kouluttajatarve (60) on toteutunut, samoin kurssien määrä, osallistujien määrä jää nähtäväksi, kampanjan aktiivinen vaihe päättyy toukokuun loppuun, SML:n Törrönen ja Liikenneturva ovat tiedustelleet halukkuutamme vastaavaan kampanjaan ensi vuonna, Timo Ylä:-n lupauduttua jatkaamaan yhteyshenkilönä päätimme olla mukana jatkossakin
- päätettiin hyväksyä Tapiola-yhtiöiden vakuutustarjous MP69:n jäsenille, Motoristi Survivalissa ja Motoristissa lä-

- hempää tietoa aiheesta, Minna hoitelee käytännön järjestelyjä
- keskusteltiin tehtävien jaosta: MP-lehden tilaukset: Heli vakuutusasioimisto: lisäselvitykset jäsenkirjuri: Minna laatii sääntömuutosehdotuksen kerhotavaramyynti: Hanski luopuu syksyllä, joten myyntihenkinen motoristi on haussa
- keskusteltiin eri mahdollisuuksista saada avustuksia toimintaamme
- osa hallituksen jäsenistä on saanut lahjelaisten Base Bikers MC-Clubin julkaisun, Pertsu lähettää toimitukseen lisäinfoa tapahtumistamme
- ehdotettiin Motoristia jaettavaksi vapaaehtoisvoimin alan liikkeiden tiskeille asiakkaita varten; lisäpainos Motoristista, kerhoesite uusitaan tietyin kohdin ja mikäli se onnistuu ennen toukokuun loppua, jaetaan sitä kuten päätetty Kontiokutsujen yhteydessä jäsenten ystäville
- Liikenneturvasta on saapunut lehdistötiedotteita, uutta esitettä saa tilata tarpeeseen
- toivotamme Suomi pyöräilee -projektille onnea
- päätettiin matkakorvauksista osallistujille
- seuraava kokous pidetään lauantaina 16.6. K-18 yhteydessä Siitamassa
- kokous päätettiin

MP69:n jäsenedut:

15 %:n alennus MP-lehden tilaushinnasta

MP69:n jäsenet ovat oikeutettuja alennukseen tilatessaan lehden kerhon kautta ja maksaessaan tilausmaksun etukäteen kerhon tilille.

15 %:n alennus Motopost Oy:ltä tilatuista huolto-osista ja renkaista

MP69:n jäsenet saavat 15 %:n alennuksen listahinnoista ilmoittamalla jäsennumerosa tilauksen yhteydessä.

Tilaa ilmainen luettelo numerosta 90-2768876